

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Domitii Plati Societatis Iesv Theologi, De Domini
Nostri Iesv Christi Passione**

Piatti, Domizio

Coloniae Agrippinae, 1610

De prima ad orationem præparatione, id est, rectè orandi desiderio,
Cap.2.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49474](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49474)

num eximium. Videant nunc animæ piæ, quantus debeat esse conatus, quem ab illis exigit sancta & efficax hæc præparatio, quandoquidem ei promittitur, quod vix longa & molesta oratione impetratur.

Quapropter in sequentibus quinque capitibus, de præparationibus totidem ad orationem necessarijs, tractare animus est: alijs quàm plurimis præparationibus omissis, quas S. Ioannes Chrisostus homil. 15. in cap. 16. Matthæi, & plures alij tradidère.

DE PRIMA AD ORATIONEM
*Præparatione, id est, rectè
 orandi desiderio.*

CAPVT II.

AD opus aliquod rectè peragendum, plurimum prodest inflammatum benè illud absoluendi desiderium: nam extrinseca operis executio, vt plurimum ab interno affectu, quo illud complectimur, dependet. Anima igitur rectè orandi cupida, debet ad hunc effectum consequendum se disponere, atque in se vehemens & efficax desiderium, omnem

ad

Ad orationis præparationem requiritur benè orandi desiderium.

Esai. 26.

ad hoc industriam ex parte sua conferendi suscitare: quod Esaias Propheta fecisse videtur, quando ait. *Anima mea desideravit te in nocte; sed & spiritu meo in precordijs meis de mane vigilabo ad te.* Quod perinde est ac si dicere voluisset, summa cum mentis anxietate. Anima mea, dulcissime & amabilissime Domine, te concupiuit, & intimo cum mentis affectu quaesivit: adeo ut brevis nox (tam flagrans erat illius desiderium) longa & permolesta ei esse videretur æternitas: desideratissimamque auroram avidè prestolaretur, ut tecum per orationem ardua salutis suæ negotia communicare & tractare posset.

Quibus medijs hoc desiderium suscitari possit.

1.

Orationis necessitas,

Psal. 65.

Ad hoc autem desiderium in animo excitandum plurimum proderit **CONSIDERARE PRIMO**, quanta nobis orandi necessitas incumbat, quæ tanta est, ut par sit cum ea necessitate qua assiduè egemus diuina misericordia. Hinc enim est quod Regius Propheta diuinam clementiam, orationi consociat, & pro vtraque cælesti numini gratias agit, quasi vna æquè necessaria sit, ut altera. *Benedictus DEVS, inquit, qui non amouit orationem meam, & misericordiam suam à me.* Ratio huius alia esse nequit, quam quòd oratio plerunque referat fidelibus, gratias diuinæ misericordiæ.

Nec minus utile, ad affectum, de quo loquimur,

cūmur, suscitādum fūrrit, CONSIDERA
 RE: Orationem esse turrīm fortissimam
 & potentissimū Arietem, qua illi, qui
 preces rectē concipiunt, roborati, reddun-
 tur formidabiles Sathanæ, resistunt infer-
 ni potestatibus, numerosissimas malig-
 norum hostium acies fundunt ac fugant,
 omnesque vires aduersarias profligant, ac
 gratissimū de se spectaculū, non modō
 hominibus & Angelis, verū etiam ipsi
 DEO exhibent: vt propterea Angelus ad Ia-
 cobum Patriarcham dixerit: *Nequaquam* Genes. 7. 32.
Iacob appellabitur nomen tuum, sed Israel: quo-
niam si contra DEVM fortis fuisti, multō magis
contra homines praualebis. Quod autem hæ
 vires Iacobo patriarchæ non aliundē quā
 ab oratione subministratæ fuerint, decla-
 rat Oseas Propheta, qui de hoc Patriarcha
 loquens, & vim diuino numini, in persona
 Angeli, per noctis integræ colluctationem
 illatam ostendens, ita inquit: *In fortitudine* Osee 12.
sua directus est cum Angelo, & inualuit ad An-
gelum, & confortatus est: fleuit & rogauit eum,
 id est: Viribus & audaciā spiritu illi sup-
 peditatis fretus, non timuit colluctari cum
 Angelo, atque post luctam victor euasit, &
 maiorem fortitudinem acquisiuit: idque
 non sine multis lachrymis, atque feruen-
 tibus & inflammatis precibus: hoc enim
 indicāt verba illa, *fleuit & rogauit eum,* qui-
 bus

Orationis
 vires maxi-
 mz.

bus innuitur, qualibus armis ad similitudinem Patriarchæ Iacobi cum DEO congregari, & ab eo quiduis impetrare valeamus.

III.

Consolatio
& voluptas
eorum qui
orationem
rite peragunt

Præterea excitari potest desiderium hoc benè orandi ex consideratione voluptatis & consolationis, quam illi percipiunt, qui orationem, ita vt decet, peragunt: de qua consolatione rectè affirmat S. Bernardus, eam ab habente, nullo pacto declarari, & à non habente æstimari non posse. De eadem voluptate Isaiam locutum existimo, quando dicit, ab ultimis terræ finibus auditas fuisse laudes, quas in oratione promebant homines iusti: quæ laudes & orationes ipsorummet precantium gloria, iubilus, & voluptas erant. *A finibus, inquit, terra laudes audiuimus, gloriam iusti.* Vel vt alij ad nostrum propositum conuenientius legunt: *Iucunditatem iusto.*

Isaie 24.

IV.

Oratio illuminat intellectum, ad ea quæ fidei sunt clarius cognoscenda.

Adde his effectuum Orationis considerationem, quorum iste non minimus, quod oratio aspectum animæ clarificat & illustrat, vt eò clarius intueri & penetrare possit cœlestes & diuinas veritates, quæ sub obscuro fidei velamine in sacris literis & Ecclesiasticis traditionibus nobis præsentantur. Hinc fiebat, quod SS. Patres in diuinis libris interpretandis, ad orationem pro cœlesti lumine impetrando, omni tempore confugerent.

S. Chrysost.
August. Ambros.
Thom.
& alij.

Iuuua-

Iuuabit porrò ad idem assequendum
CONSIDERARE, Orationem esse for-
 tissimum scutum aduersus omnes tentati-
 ones & pericula: esse regulam & normam
 cunctarum actionum nostrarum, vt benè
 & ex virtutis præscripto fiant. Insuper
 mundare animam; augere charitatis fer-
 uorem; amplificare fidem: viuificare &
 excitare spem; cor purificare; expellere me-
 lancholiam; confortare & alacriores red-
 dere sensus; virtutem animare & roborare;
 tepiditatem in operando inflammare;
 vitiorum rubiginem consumere; attrahe-
 re è cælis scintillas igneas diuinæ gratiæ, ac
 denique esse eleuationem mētis in **DEVM**,
 qua illi per suauissimum charitatis vincu-
 lum coniungimur.

Orationis
 effecta.
 laudes.

Poterit denique suscitari inflammatum
 hoc rectè orandi desiderium, si vltra præ-
 dictas considerationes certis temporibus
 frequentare studuerimus illas orationes,
 quæ à spiritualium rerum scriptoribus iaculato-
 riæ nuncupantur, & accédunt in no-
 bis flagrans desiderium diuinæ vnionis:
 quales erant illa Dauidis suspiria cum ait.
Quando veniam & apparebo ante faciem DEI?
*Et rursus. Quis dabit mihi pennas sicut colum-
 bæ & volabo? & alia similia: in quibus san-
 ctus Propheta demonstrat, ingenti ardere*
 deside-

V.

Orationes
 iaculatoriæ
 orandi desi-
 derium ex-
 citant.

Pf. 41. v. 54

desiderio se exoluendi à terrenis hisce vinculis, vt tantò expeditius Christo sociari valeret. Sed transeamus ad alteram Præparationem,

DE SECUNDA PRAEPARATIONE ad Oratorem: quæ est: Animi recollectio, seu Attentio.

CAPVT III.

FACILLIMUM erit ei persuadere secundam hanc præparationem, qui nouit orationem nihil aliud esse quam colloquium cum DEO, quemadmodum eam definiunt SS. Patres Ephrêm & Nilus, quorum hæc sunt verba: *Oratio cum DEO colloquium mentis est.* Ex quo S. Chrysostomus vult nos considerare & coniecturari, quanta sit felicitas & dignitas orantium, quibus cum DEO quotiescunque libet agendi, cõgrediendi, atque sermones ferendi facultas permittitur. *Considera, inquit, quanta gloria attributa orantibus, fabulari cum DEO, cum Christo miscere colloquia, operari quod velis, quod desideras postulare.* Facile inquam erit persuadere illi qui probè intelligit orationem esse colloquium mentis cum DEO, animi in ea recollectionem & attentionem requiri: quoniã vti rectè notat S. Basilius, si illi qui coram Principibus terræ immediate

*Ephrem.
Nilus.*

*Lib. de orat.
Deo. cap. 2.*

*Felicitas
orantium.*

*Lib. de vita
foliur. 62. 2.*